

עת"א 48287/04/19 - מאיר סקורי לוויין, נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בחיפה

30 מאי 2019

עת"א 48287-04-19 סקורי לוויין(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

מאיר סקורי לוויין, (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד פראג' הישאם (סניגוריה ציבורית)

נגד
המשיב
שרות בתי הסוהר

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת העותר שהוגשה נגד החלטת המשיב בדבר הפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל בבית סוהר.

העותר נדון ביום 27.03.17 בתיק פלילי 41883-04-17 של בימ"ש השלום בחיפה לעונש מאסר למשך שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות. מאחר והעותר ריצה באותה עת עונש מאסר אחר בעבודות שירות, סוכם כי ריצוי העונש ידחה ליום 14.10.18. העותר פנה באוקטובר 2018 לבימ"ש השלום בחיפה בבקשה למנות לו סנגור ציבורי לגבי דחיה של עבודות השירות עקב מחלה. הסנגוריה הציבורית הגישה הודעה לפיה ניתן להיעדר מעבודות השירות מסיבות רפואיות בכפוף להצגת אישור מחלה מרופא ולכן אין מדובר בהליך עצמאי המתנהל בפני בית המשפט ואין מקום למינוי סנגור. בימ"ש השלום קיבל את נימוקי הסנגוריה ודחה את הבקשה למינוי סנגור.

העותר טוען כי פנה לממונה עליו ושלח לו אישור בדבר ימי מחלה באמצעות אפליקציית וואטסאפ וכן שלח את האישור בפקס בהתאם לבקשת הממונה.

ביום 09.01.19 התקיים הליך שימוע בהעדר העותר במהלכו החליט המשיב להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות בשל היעדר התייצבות לתחילת ריצוי העונש והיעדרות ללא אישור.

העותר טוען כי ההחלטה לוקה בחוסר סבירות קיצוני וכי הטענות שהעותר לא התייצב לתחילת ריצוי העונש ונעדר ללא אישור אינן נכונות. נטען כי העותר הגיע למשרדי הממונה על עבודות השירות ביום בו נקבע כי עליו להגיע, אך לעותר לא הייתה תעודת זהות משום שאבדה לו. הוא הציג נספח של התעודה והוא מוכר אישית בשל עבודות שירות שביצע

בעבר. נטען כי בחודשים פברואר - מרץ 2018 התפתחו אצל העותר בעיות רפואיות בברך ובכף ידו הימנית. העותר טוען כי מצבו הרפואי לא אפשר לו להתחיל בביצוע עבודות השירות ולכן פנה הן לביהמ"ש והן לממונה בבקשה לדחות את תחילת ריצוי העונש. העותר שלח לממונה אישורי מחלה ותיעוד רפואי לפיהם אינו יכול לעבוד מיום 01.11.18 ועד ליום 30.11.18. נטען כי העותר לא התחמק ללא סיבה מוצדקת מביצוע עבודות השירות ותמוהה טענת המשיב שלא קיבל בפקס את אישור המחלה שנשלח. נטען כי העותר לא ידע על קיום השימוע ולא קיבל זימון לשימוע. על כן, נטען כי יש להורות על ביטול החלטת המשיב המורה על הפסקה מנהלית. נטען כי העותר סובל מבעיות רפואיות, מצבו הסוציאקונומי קשה וחובות רבים רובצים על כתפיו.

המשיב טוען כי לא נפל פגם בהחלטת הגורם המוסמך לקבוע הפסקה מנהלית שכן העותר לא התייצב לריצוי העונש שהוטל עליו ללא שהעביר אישורים. נטען כי בניגוד לנטען על ידי העותר למפקח על העותר לא הוצגו כלל אישורים רפואיים ובוודאי לא לכלל התקופה ולא במועדם. במסגרת העתירה הגיש העותר פניות של העותר לקופת חולים, למיון ולבדיקות שונות עקב טענות לכאבים, מרביתם ללא אישורי מחלה. נטען כי אין בכוחם של אישורים אלה להצדיק את התנהלותו ואין בהם לקבוע כי ביצע עבודתו ברציפות וכנדרש. נטען כי זו אינה הפעם הראשונה שהעותר מרצה עבודות שירות ותחילת ריצוי העונש בגין תיק זה נדחה לאור התנהלות לקויה במסגרת תיק קודם בו עתר פעמיים וקיבל הזדמנות נוספת פעם אחר פעם לרצות את עבודות השירות. במסגרת התיק הנוכחי היה על העותר להתייצב ביום 14.10.18 אך הוא לא התייצב, לטענתו בשל אזכרה של אביו. בתאריך 17.10.18 היה אמור להתייצב ולא התייצב. בתאריך 21.10.18 טען כי אין לו ת.ז. ונדרש לת.ז. עם כתובת עדכנית. בשיחה שנערכה ביום 22.10.18 הבטיח להתייצב ולא עשה כן. בתאריך 29.10.18 נדרש להגיע, טען כי שלח אישורים רפואיים ואין לו כסף להגיע אך יתייצב ביום שני הקרוב. בתאריכים נוספים בנובמבר 2018 לא התייצב ולא היה זמין. בתאריך 26.11.18 טען לימי מחלה ששלחה בוואטסאפ, נדרש לשלוח בפקס אך לא עשה כן. זומן לשיחת בירור. התבקש לשלוח אישורים רפואיים אך לא עשה כן. החל מדצמבר כלל לא התייצב לשיחות בירור או לשימוע אליו זומן. גם לשימוע שנקבע לתאריך 09.01.19 לא התייצב ונערך שימוע בהעדרו.

המשיב טוען כי העותר הינו פרובקטור אשר שב ומהתל במערכת ואינו מנצל כלל את ההזדמנויות החוזרות שניתנו לו לבצע את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי בנסיבות המקרה יש לתת לעותר הזדמנות אחרונה לרצות את עבודות השירות. אפרט להלן.

ראשית אציין כי במקרה זה נראה שהמשיב ביצע כנדרש את כל ההליכים ואין פגם מנהלי בהחלטה. עם זאת, מהמסמכים שהוצגו בפני עולה כי כבר במועד שנקבע לתחילת ריצוי העבודות, אוקטובר 2018, עשה העותר כל שביכולתו כדי להודיע על מצבו הרפואי ולבקש דחיה של תחילת ריצוי העבודות, כולל פניה לבית המשפט וניסיון ליידע את הממונה בדבר מצבו הרפואי, אם באמצעות פניה טלפונית או שליחת האישורים בוואטסאפ. ככל הנראה קשיים אובייקטיביים מנעו מהעותר להתחיל לרצות את העונש שנגזר עליו וכפי שצוין, הוא התאמץ לנסות ולעדכן את הממונה במצבו הרפואי ובקושי להתחיל ולבצע את עבודות השירות.

כפי שצוין לעיל, העותר לא התייצב לשימוע. כתוצאה מהאמור יתכן ולא הוצגו כל הנתונים הנדרשים בפני שב"ס ולא נשקלו כל הטענות הנוגעות לעניין. בנסיבות שבפני, ובמידה רבה לפני משורת הדין, סבור אני כי יש לערוך לעותר שימוע נוסף ולשקול את טענותיו.

מאחר ולעת הזאת העותר הוא אסיר הכלוא ומרצה מאסר אני מורה כי האסיר יועבר אל המונה על עבודות שירות לעריכת שימוע ולבדיקת כל טענותיו. השימוע יבוצע עד לא יאוחר מיום 2.6.19 כאשר ב"כ העותר יזומן לשימוע. לאחר השימוע תינתן החלטה חדשה ע"י הגורם המוסמך בשב"ס בעניינו ש העותר.

ככל שלא ניתן לבצע את השימוע ולתת החלטה חדשה עד ליום 2.6.19 ישוחרר העותר ממאסרו כאשר בטרם שחרור יימסר לידי מועד לעריכת שימוע כאשר המועד שיקבע יהיה, לכל המאוחר, בתוך 15 ימים ממועד שחרורו.

אדגיש, למען הסר ספק, כי לעניין השימוע וההחלטה שתתקבל לאחר שמיעת העותר אינני מביע כל עמדה. מובן כי לאחר שתתקבל החלטה חדשה, ולפי הצורך, יוכל העותר לפנות בעתירה חדשה לבית המשפט.

המזכירות תשלח החלטה בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ט, 30 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא